

Me, Panu avojalakaset

□ Käväisin pikipäin Raahessa ja samantien historiallisessa museossa. Näin siellä diakuvaesityksen museon ainutlaatuisen kirkkosalin aarteista ja kuulin nauhalta selkeän ja valaisevan esityksen noista taideteoksista ja niiden syntyhistoriasta.

Keskustelussa ystävämme museonjohtaja, entisiä Oulun raahelaisia, leikkipäin ja veitikka silmäkulmassa heitti, että heidän esityksessään ei, valitettavasti, puhuttu sen ja sen mestarin työskentelystä Oulussa. Mihin mahd. kohteliaasti huomautin, että emmehän me oululaiset sentään joka paikkahan halua Ouluakaan työntää.

Raahelaisten kanssa nyt tietysti on aina ollut pientä kisanhännänvetoa, mutta yhteistäkin on, avojalakasia ollaan, molemmissa tapulikaupungeissa.

En missään tapauksessa ha-

lua korostaa, että me avojalakaiset (kirjakeilellä kirjoittaen) mitään ihmeotuksia olisimme hyvässä pahemmin kuin pahassakaan, ensimmäisen polven avojalkanen kun kaiken lisäksi vasta olen, mutta haluan pitkästä ajasta taas muistuttaa, että täällä ollaan avoieikä paljasjalakasia. Sen muistaminen näyttää vaikealta, tässäkin omassa oululaislehdessämme. Tämä on vain historiallinen, ei suinkaan arvovaltakysymys.

Oulun kieli ei tietenkään ole helppo kieli, jos ei sitä ole saanut veriinsä ja korviinsa alusta alkaen. Niinpä se on jäänyt minultakin oppimatta. Kyselevät silti usein, luulevat viisammaksikin.

Abojalakanen oulutar lähetti äskettäin Rumputus-lehdestä leikatun leikkeen, näin kuuluvan kokosivun otsikon: Oulu lähidemokratian lippulai-

va/Ookko nää Oulusta, haluaa kko nää vaikuttaa.

Oulutar on närkästynyt, kun eivät ossaa. . . Ja olin sitä minäkin kummeksunut. Seinälläni on sellainenkin huoneentaulu, jonka otsikossa ovat sanat: "Tunneko nä wanahaa Oulua". Muistan hyvin, kun tuo otsikko tehtiin. Siinä oli silloin sekä minua nuorempia että vanhempia varsinaisia asian tuntijoita, niin että piti tulla oikein.

Keskustelin ouluttaremmen kysymyksen johdosta suomen kielen ekspertin kanssa. Hän selitti asian näinpäin. Sinä-sanan oululainen vastine, nä, on normaalisti lyhyt, siis "tunneko nä", "ookko nä", "pelekkääkkö nä polliisia", (vaikuttaa, esimerkiksi), "ekkö nä tiijä", "haluakko nä", mutta jos halutaan painottaa sanaa sinä, niin silloin vokaali pitenee.

Rumputuksessa olisi siis pitänyt olla ensimmäisessä lauseessa lyhyt, "ookko nä", koska ilmeisestikään ei ollut tarkoitus painottaa sanaa sinä, mutta jatko voisi olla "haluakko nää vaikuttaa", siinä tapauksessa, että oli tarkoitus alleviivata persoonapronominia **sinä**. Muuten sekin **nä** olisi saanut olla lyhyt.

Ymmärsittäkö Te tämän, juuri Te tai te kaikki?